

I. What caused G-d to bring the Flood?

1. Genesis 6:1-12

When humankind began to increase on earth and daughters were born to them,

the divine beings saw how pleasing the human women were and took wives from among those who delighted them.—

G-d said, "My breath shall not abide in humankind forever, since it too is flesh; let the days allowed them be one hundred and twenty years."—

It was then, and later too, that the Nephilim appeared on earth—when divine beings cohabited with the human women, who bore them offspring. Such were the heroes of old, the men of renown.

G-d saw how great was human wickedness on earth—how every plan devised by the human mind was nothing but evil all the time.

And G-d regretted having made humankind on earth. With a sorrowful heart,

G-d said, "I will blot out from the earth humankind whom I created—humans together with animals, creeping things, and birds of the sky; for I regret that I made them."

But Noah found favor with G-d.

This is the line of Noah.—Noah was a righteous man; he was blameless in his age; Noah walked with G-d.—

Noah begot three sons: Shem, Ham, and Japheth.

The earth became corrupt before G-d; the earth was filled with lawlessness.

When G-d saw how corrupt the earth was, for all flesh had corrupted its ways on earth,

וַיְהֵיֹ כֵּי־הַחֵל הַאָּדָָׁם לָּלָב עַל־פָּנֵי הֲאָדָמֶה וּבָנָוֹת יִלְּדָוּ לָהֶם:

... ניִּרְאָוּ בְנֵי־הַאֱלֹהִיםׂ אֶת־בְּנָוֹת הַאָּדָֹם כִּי טֹבֻת הֻנָּה נִיּקְחָוּ לָהֶם נַשִּׁים מִכָּל אֲשֶׁר בַּחַרוּ:

ַניָּאמֶר ה' לְא־יָדּוֹן רוּחֶי בֵאָדָם לְעֹלֶם בְּשַׁגַּם הָוּא בָשֵׂר וַהָיִוּ יַמַּיִו מֵאֵה וְעַשִּׁרִים שָׁנַה:

הּנְפִלִّים הָנִוּ בָאָּרֶץ ׁ בַּיָמִים הָהֵם ׄ וְגַם אַחֲרֵי־בֵּוֹ אֲשֶׁׁר יָבֹאוּ בְּגֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנָוֹת הָאָדָם וְיָלְדָוּ לָהֶם הַמָּה הגִּבֹּרֵים אֲשֵׁר מִעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֶּׁם: {פּ}

ניָרָא ה' כִּי רַבֶּה רָעַת הָאָדָם בָּאֱרֶץ וְכָל־זַּצֶר ׁ מַחְשְׁבָּת לִבּוֹ רֵק רֵע כַּל־הַיִּוֹם:

וַיִּנָּחֶם ה' כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאֵרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לֹבְּוֹ: וַיָּאמֶר ה' אֶמְחֶּה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל בְּנֵי הַאָדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהָמָה עַד־רֶמֶשׁ וְעַד־עְוֹף הַשְּׁמֵיִם כִּי נָחָמְתִּי כֵּי עֲשִׂיתָם:

ּ וְנֿחַ מָצָא חַן בְּעֵינֵי ה': {פּ

אֲלֶה תּוֹלְדָת נֶׁחַ נֵּחַ אִישׁ צַדָּיק תָּמִים הָיָה בְּדְרֹתֵיו אֶת־. הָאֱלֹהקים הְתָהַלֶּדִּ־נְּחַ:

ניָוֹלֶד נָּחַ שְׁלֹשֲה בָנֵים אֶת־שֵׁם אֶת־חֲם וְאֶת־יֵפֶת: נִתִּשָּׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹקים נַתִּפֶּלֵא הָאָרֶץ חָמֵּס: ניָרָא אֱלֹקים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחֲתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־ בַּשֵּׂר אֵת־דַּרְכִּוֹ עַל־הַאָרֵץ: {ס}

2. Rashi, verse 11

"For the earth was filled with lawlessness": their fate was sealed because of the sin of theft.

כי מלאה הארץ חמס. לא נֶחְתַּם גְּזַר דִּינָם אֶלָּא עַל הַגֶּזֶל

3. Sanhedrin 108a (Koren-Steinsaltz translation)

With regard to the verse: "And G-d said to Noah: The end of all flesh is come before Me, for the earth is filled with robbery through them, and behold, I will destroy them with the earth" (Genesis 6:13), Rabbi Yohanan says: Come and see how great is the power of robbery, as the generation of the flood violated every precept, but their sentence to be destroyed was not sealed until they extended their hands and engaged in robbery, as it is stated: "For the earth is filled with robbery through them, and behold, I will destroy them with the earth" (Genesis 6:13). And it is written: "Robbery is risen up into a rod of wickedness; nothing comes from them, nor from their multitude, nor from any of them, nor shall there be wailing [no'ah] for them" (Ezekiel 7:11).

(בראשית ו, ג) ויאמר ה' לנח קץ כל בשר בא לפני א"ר יוחנן בא וראה כמה גדול כחה של חמס שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל שנאמר (בראשית ו, יג) כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ וכתיב (יחזקאל ז, יא) החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם

II. What is so bad about theft? Two Persepctives:

3. Torah Temimah on Genesis 6:

We do not clearly understand why theft has such a greater power than the sin of promiscuity (arayot), especially when the sin of promiscuity is one of those for which one should prefer death over transgression. According to one opinion in the Midrash in this portion (Parashat Va'yetze, Part 38) and in tractate Sanhedrin, and Derech Eretz Zuta Part 9, "great is peace, for even if Israel worships idols, yet, there is peace among them, G-d says, as it were, "I cannot control them," as it is stated (Hosea 4:17), "Ephraim is joined to idols; let him alone." However, when they engage in theft, which causes strife and hatred, they are then blamed and punished for all the sins that were in their possession from the beginning.

לא נתבאר למה באמת גדול כל כך כחה של חמס מכחה של עריות, והלא עון עריות הוא אחד מהדברים שיהרג ואל יעבור עליהם. ואפשר לומר ע"פ מ"ד במ"ר פרשה זו (פ' ל"ח) ובמס' ד"א זוטא פ"ט, גדול השלום שאפי' ישראל עובדים ע"ז ושלום ביניהם, אומר הקב"ה, כביכול אין אני יכול לשלוט בהם, שנאמר (הושע ד':י"ז) חבור עצבים אפרים הנח לו, אבל משנחלקו מה הוא אומר (שם) חלק לבם עתה יאשמו, ע"כ. ולפי"ז כל זמן שלא גזלו וחמסו והי' שלום ביניהם לכן לא נענשו. אבל מכיון שפשטו ידיהם בגזל, שזה גורם למחלוקת ושנאה אז נאשמו ונענשו על כל עבירות שהיו בידם מקודם.

4. Ramban 6:2

"Because they were fair", the B'nei Elohim took them as wives forcibly, and the verse refers to כאשר הנה טובות יקחו אותן להם לנשים באונס וספר הכתוב החמס ואמר עוד "מכל אשר בחרו" להכניס

this as *hamas*, "violence". Furthermore, the verse here specifies that they took "from whom they chose", including women who were married to other people. Yet the verse does not mention the specific prohibition of adultery, and ultimately punishment was meted out to them because of the "violence", since it is a logical concept that does not require the Torah for people to understand.

הנשואות לאחרים אבל לא הזכיר הכתוב האיסור בהם בפירוש ולא נגזר עליהם העונש רק על החמס לפי שהוא ענין מושכל איננו צריך לתורה

III. Flesh vs Spirit and the Consequences of Succumbing to Physical Desires

5. Genesis 1:26

And G-d said, Let Us make Mankind in Our image, after Our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth.

וַיָּאמֶר אֱלֹקִים גַּעֲשֶׂה אָדֶם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֲנוּ וְיִרְדוּ בִדְגַת בּיָּם וּבְעַוֹף הַשָּׁמִים וּבַבָּהמֶה וּבְכָל־הָאֶׁרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׁ הַרֹמֵשׁ עַל־הַאָרֵץ:

6. Rashi, loc. cit.

"Let Us make man": We learn the humility of the Holy One, Blessed be He, from here. Since man is made in the likeness of the angels, and they would be jealous of him, He took counsel with them (in man's creation)

נעשה אדם. עַּנְוְתָנּוּתוֹ שֶׁל הַקָּבְּ"ה לָמַדְנּוּ מִכָּאן, לְפִי שֶׁאָדָם הוּא בִּדְמוּת הַמַּלְאָכִים וְיִתְקַנְּאוּ בוֹ, לְפִיכָךְ נִמְלֹךְ בָּהֶם

7. Ramban, loc cit.

AND G-D SAID: 'LET US MAKE MAN.'
There was a special command dedicated to the making of man because of his great superiority since his nature is unlike that of beasts and cattle, which were created with the preceding

command.

The correct explanation of *na'aseh* (*let us make*) [which is in the plural form when it should have been in the singular] is as follows: It has been shown to you that G-d created something from nothing only on the first day, and afterwards He formed and made things from those created elements. Thus when He gave the waters the power of bringing forth *a living soul*, the command concerning them was *Let the waters*

וַיּאֶכֶר אֱלֹקִים נַעֲשָׂה אָדָם נתייחד בעשיית האדם מאמר בעבור גודל מעלתו כי אין טבעו כטבע החיה והבהמה אשר ברא במאמר הקודם לו והפשט הנכון במלת "נַעֲשֶׂה" הוא מפני שכבר הראית לדעת (רמב"ן על בראשית א׳:א׳) כי האלקים פָּרָא יש מאין ביום הראשון לבדו ואחר כך מן היסודות ההם הנבראים יצר ועשה וכאשר נתן במים כח השרוץ לשרוץ נפש חיה והיה המאמר בהם "יִשְׁרְצוּ הַמִּים" (בראשית א׳:כ׳) והיה המאמר בבהמה "תּוֹצֵא הָאָרָץ" (בראשית א׳:כ׳) והיה המאמר בבהמה "תּוֹצֵא הָאָרָץ" הנזכרת נַעֲשֶׂה אָדָם שתוציא הארץ הגוף מיסודיה כאשר הנזכרת נַעֲשֶׂה אָדָם שתוציא הארץ הגוף מיסודיה כאשר עשתה בבהמה ובחיה כדכתיב (בראשית ב׳:ז׳) נִיִּצֶר ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם עָפֶר מִן הָאָדָמָה ויתן הוא יתברך הרוח מפי עליון כדכתיב (שם) נִיפָּח בְּאַפָּיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים ואמר "בְּצַלְמֵנוּ כִּיְדֹמה לשניהם במתכונת גופו לארץ אשר לוקח ממנה וידמה ברוח לעליונים שאינה גוף ולא

swarm. The command concerning cattle was Let the earth bring forth. But in the case of man He said. Let us make, that is, I and the aforementioned earth, let us make man, the earth to bring forth the body from its elements as it did with cattle and beasts, as it is written, And the Eternal G-d formed man of the dust of the ground, and He, blessed be He, to give the spirit from His mouth, the Supreme One, as it is written, And He breathed into his nostrils the breath of life. And He said, In our image, and after our likeness, as man will then be similar to both. In the capacity of his body, he will be similar to the earth from which he was taken, and in spirit he will be similar to the higher beings, because it [the spirit] is not a body and will not die. In the second verse, He says, In the image of G-d He created him, in order to relate the distinction by which man is distinguished from the rest of created beings.

תמות ואמר בכתוב השני בְּצֶלֶם אֱלֹקִים בָּרָא אֹתוֹ (בראשית א":כ"ז) לספר הפלא אשר נפלא בו משאר הנבראים

8. Blessing after relieving oneself

Blessed are you, L-rd, Who heals all flesh and does wonders.

בָּרוּךְ אַתָּה י ה' **רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְּלִיא** לַעֲשׁוֹת:

9. Rabbi Moshe Isserles, Shulchan Aruch, Orach Chayim 6:1

Rem"a: Another explanation is that "does wondrous things" refers to [the fact] that [G-d] keeps the spirit of man within his body and binds something spiritual to something physical, and all this [is possible] because He is the healer of all flesh, because then man stays healthy, and his soul is maintained within his body.

ועוד יש לפרש שמפליא לעשות במה ששומר רוח האדם בקרבו וקושר דבר רוחני בדבר גשמי והכל הוא ע"י שהוא רופא כל בשר כי אז האדם בקו הבריאות ונשמתו משתמרת בקרבו (דברי עצמו):

IV. Purpose of Man and Teshuvah

10. Genesis 6:3

The L-RD said, "My breath shall not abide in man forever, since he too is flesh; let the days allowed him be one hundred and twenty years."

ַניָּאמֶר ה' לְא־יָדּוֹן רוּחָי בֶאָדָם לְעֹלֶם בְּשַׁגַּם הָוּא בָשֶׂר וְהָיָו יָמִָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה:

V. What distinguishes man from animals?

11. Genesis 2:7

The L-RD G-d formed man from the dust of	ז בָּאַפָּיו
the earth. He blew into his nostrils the	
breath of life, and man became a living	
being.	

ניִּיצֶר מ' אֱלֹלִים אֶת־הָאָדָּם עָפָר מְן־הָאָדָלָה נִיּפַּח בְּאַפָּיוּ נִשְׁמַת חַיֵּים נַיְהָי הַאָדָם לְנֵפֶשׁ חַיֵּה:

12. Ramban on Genesis 2:7

And the verse says that He breathed into his nostrils the breath of life in order to inform us that the soul did not come to man from the elements, as He intimated concerning the soul of moving things, nor was it an evolvement from the Separate Intelligences. Rather, it was the spirit of the Great G-d: out of his mouth cometh knowledge and discernment (Proverbs 2:6).

אמר כי הוא נפח בְּאַפֶּיו נְשְׁמֵת חַזִּים להודיע כי לא באה בו מן היסודות כאשר רמז בנֶפֶשׁ התנועה (בראשית א':כ') גם לא בהשתלשלות מן השכלים הנבדלים אבל היא רוח השם הגדול מפיו דעת ותבונה